

Зразок апеляційної скарги

	<i>Повна назва апеляційного адміністративного суду через _____ адміністративний суд (назва суду першої інстанції)</i>
Особа, яка подає апеляційну скаргу:	<i>Прізвище ім'я та по батькові без скорочень або повна назва юридичної особи. Поштова адреса: повна поштова адреса реєстрації (юридична адреса — для юридичної особи) з індексом, фізична особа може замість адреси реєстрації зазначити адресу місця роботи. тел.: _____, e-mail: _____</i>
Інші особи, які беруть участь у справі	
Відповідач-1:	<i>Правильна повна назва посади без скорочень ПІБ або повна назва органу державної влади чи місцевого самоврядування. Поштова адреса: повна поштова адреса робочого місця посадовця (юридичної адреси державного органу) з індексом. тел.: _____, e-mail: — _____</i>
Відповідач-2:	<i>Аналогічні дані</i>
Справа №	<i>Вказати номер справи, зазначений у рішенні</i>

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

На Постанову _____ (вказати назву суду)
адміністративного суду від «__» _____ р.
по справі _____ (вказати номер справи)

1. Обставини справи.

В _____ року я звернувся до _____ адміністративного суду із адміністративним позовом про визнання протиправними дій суб'єктів владних повноважень, зобов'язання вчинити певні дії.

Предметом спору є визнання протиправними дій Відповідачів по справі, що виявилися у ненаданні інформації (або: наданні неповної, неточної інформації, залежно від отриманої відповіді) за моїм запитом щодо доступу до публічної інформації та зобов'язання Відповідачів протягом п'яти робочих днів з дня набрання чинності рішенням суду надати мені відповідну інформацію.

Зокрема, в запиті я просив надати мені відкриту публічну інформацію, яка необхідна мені для виконання моїх професійних обов'язків, а саме:

(скопіювати і вставити предмет запиту)

На інформаційний запит я отримав лист-відповідь датовану _____ року за № _____ за підписом _____.

Зазначеним листом мені було відмовлено у наданні запитуваної інформації на підставі ст.ст. _____ Закону України _____ з посиланням на те, що _____.

(вказати підставу відмови, як вона зазначена у відповіді СІПВ).

Постановою _____ адміністративного суду від _____ року мені відмовлено в задоволенні позовних вимог повністю.

2. Незаконність і необґрунтованість рішення суду 1-ї інстанції.

Вважаю, що Постанова _____ адміністративного суду від _____ р. є такою, що постановлена з порушенням норм матеріального і процесуального права і підлягає скасуванню, виходячи з наступних підстав:

Відповідно до вимог ст. 159 КАС України рішення суду повинно бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Порушення судом норм матеріального права.

В цій частині апеляційної скарги необхідно описати незастосування або неправильне застосування судом 1-ї інстанції норм матеріального права (Закону України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про засади запобігання і протидії корупції» тощо).

Нижче наведено приклад, яким чином можна аргументувати порушення судом 1-ї інстанції норм матеріального права у спорі щодо доступу до відомостей з декларації чиновників.

Щодо спеціальних норм права передбачених Законами України «Про доступ до публічної інформації» та «Про засади запобігання і протидії корупції», які виключають відомості з декларацій посадових осіб із загальної сфери захисту персональних даних.

Відповідно до чинного законодавства, запитувана інформація не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом і має надаватися за запитами виходячи з наступних норм чинного законодавства України:

Згідно з ч. 6 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»: «не належать до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, оформленої за формою і в порядку, що встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», крім відомостей, зазначених в абзаці другого частини другої ст. 12 цього Закону.»

Відповідно до ч. 1 ст. 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» суб'єкти декларування зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» суб'єкти декларування — особи, зазначені в п. 1, підпункті "а" п. 2 ч. 1 ст. 4 цього Закону, які зобов'язані подавати декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

В підпункті г) п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» зазначено: «г) судді Конституційного Суду України, інші професійні судді...».

Таким чином, чинне законодавство чітко, недвозначно передбачає, що відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру всіх професійних суддів, крім відомостей щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта громадянина України, а також реєстрації місця проживання, дати народження декларанта, місцезнаходження об'єктів, які наводяться в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру — є відкритою публічною інформацією, яка повинна надаватися в т.ч. за запитами фізичних і юридичних осіб.

Щодо обов'язку частково обмежити доступ до прямо передбачених в законі відомостей, то прошу суд звернути увагу і застосувати на ч. 7 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», яка передбачає, що: **«Обмеженню доступу підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений».**

Отже, саме Відповідачі мали і мають обов'язок відокремити відкриту інформацію від інформації з обмеженим доступом і надати всю інформацію, яка є відкритою.

Враховуючи вищенаведені норми, вважаю, що запитувана мною інформація не є об'єктом захисту згідно процедур і обмежень доступу до інформації, передбачених у Законі України «Про захист персональних даних», Законі України «Про інформацію», Рішенні Конституційного Суду України від 20.01.2012 №1-9/2012.

Адже, двома законами України — Законом України «Про засади запобігання та протидії корупції» та Законом України «Про доступ до публічної інформації», які містять спеціальні норми для даного випадку і спору по відношенню до загальних норм захисту персональних даних, чітко заборонено віднесення таких даних конкретних категорій громадян до інформації з обмеженим доступом.

Також, звертаю увагу апеляційного суду, що наявність механізму обов'язкового опублікування відомостей з декларації в порядку передбаченому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» **не є, відповідно до ч. 1 ст. 22 Закону України «Про**

доступ до публічної інформації», підставою для відмови в наданні публічної інформації за запитом на інформацію.

Всі вищезазначені норми матеріального права не було застосовано судом 1-ї інстанції.

Крім того, суд 1-ї інстанції не врахував, що для віднесення розпорядником певної інформації до інформації з обмеженим доступом, зокрема до конфіденційної, згідно з **ч. 2. ст. 6** Закону України «Про доступ до публічної інформації» **потрібно дотриматись сукупності таких вимог** (тобто щоб інформація одночасно відповідала всім трьом вимогам — не двом і не одній):

1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;

2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Жоден з відповідачів не надав доказів, що запитувана інформація була віднесена до конфіденційної в зв'язку із дотриманням сукупності всіх трьох вимог п. 2 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Відповідачі навіть не намагалися дотриматися цієї норми. А саме відповідачі відповідно до КАСУ зобов'язані доводити правомірність своїх дій в адміністративному процесі. Проте, суд 1-ї інстанції погодився із таким ігноруванням ч. 2 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Інші норми матеріального права, які було порушено судом 1-ї інстанції:

ч.2 ст.34 Конституції України: «Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір»;

ст. 2 Закону України «Про інформацію», яка серед основних принципів інформаційних відносин передбачає — гарантованість права на інформацію, відкритість, доступність інформації, свобода обміну інформації;

ст. 3 Закону України «Про інформацію», яка встановлює, що основними напрямками державної інформаційної політики є забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень, забезпечення доступу кожного до інформації;

ч. 1 ст. 5 Закону України «Про інформацію», яка закріплює за кожним право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації;

ч. 2 ст. 7 Закону України «Про інформацію» відповідно до якої ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації.

п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про доступ до публічної інформації», згідно з яким у розпорядників інформації є обов'язок надавати і оприлюднювати інформацію, крім випадків передбачених законом.

ст. 4 Закону України «Про доступ до публічної інформації», згідно з якої доступ до публічної інформації здійснюється на принципах: 1) прозорості та відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень; 2) вільного отримання та поширення інформації, крім обмежень, встановлених законом.

п. 2 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації», згідно з яким доступ до публічної інформації забезпечується шляхом надання інформації за запитами на інформацію.

3. Порушення судом в даній справі норм Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Крім норм з рішення Європейського суду з прав людини у справі *Társaság a Szabadságjogokért v. Hungary* (Угорське об'єднання громадських свобод проти Угорщини) від 14 квітня 2009 р., суди обох інстанцій також порушили стандарти з рішення, ухваленого 18 липня 2006 року у справі «Проніна проти України».

В ньому Європейський суд з прав людини постановив, що було порушено ч. 1 ст. 6 Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод — право на справедливий судовий розгляд: «Суд ще раз наголосив, що ч. 1 ст. 6 Конвенції **зобов'язує національні суди вказувати на мотиви своїх рішень**, проте це не можна розглядати як встановлення обов'язку давати детальну відповідь на кожен аргумент сторони процесу. Суд вказав, що обсяг обов'язку суду наводити мотиви свого рішення може змінюватися залежно від природи такого рішення... **Проте національні суди навіть не зробили спроби проаналізувати скаргу заявниці у світлі цього конституційного положення**».

Враховуючи усі вищенаведені аргументи та відсутність будь-якого аналізу з боку суду змісту позовної заяви, додаткових пояснень з мого боку, відсутність жодної відповіді з боку суду на мої аргументи та наведення мотивів з боку суду щодо свого ж рішення - вважаю, що оскаржувані рішення по даній справі порушують моє право на справедливий судовий розгляд, захист прав та інтересів судом (ст. 55 Конституції України, ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод).

Про те, що суд не намагався навіть аналізувати справу і давати відповіді на конкуренцію норм права в її фабулі, а вирішив просто погодитися із позицією відповідачів, свідчить, наприклад, те, що суд 1-ї інстанції дослівно відтворює в оскаржуваній Постанові письмові заперечення Відповідачів.

На підставі вищевикладеного та керуючись ст.ст. 2, 7, 8, 184-187, 198 КАС України,

Прошу апеляційний суд:

1. Скасувати Постанову _____ адміністративного суду від _____ р. по справі № _____.
2. Прийняти нову постанову по справі, якою задовольнити позовні вимоги в повному обсязі.

Додатки:

- ✓ Квитанція про сплату судового збору;

- ✓ Квитанція про відправлення в адрес апеляційного суду копії апеляційної скарги;
- ✓ Копії апеляційної скарги за кількістю Відповідачів з додатками — 3 прим.

«_____» _____ р.

_____ (*прізвище та ініціали апелянта*)

